

2022,
ianuarie

ISSN 2345-1556

Fondată în 1992

Nr . 1(85)

Micii Prinț?

Victoria Șoimu,
interpretă și compozitoare
foarte activă în acest timp îndurerat.
În 2021 Victoria Șoimu
a cucerit trofeul
Concursului internațional The Best
Festival LITTLE PRINCE”
și a devenit membru al Uniunii
Internaționale a Oamenilor de
Creație.
Felicitări...

PAGINA CERCETĂTORULUI

Metafora, comunicarea dintre conștient și inconștient

Autorul volumului „Metafora, comunicarea dintre conștient și inconștient” 2021, (prima ediție având dedicația „Lucian Blaga, la 125 ani”, editată în 2020), în primul său eseu despre lirosoful de la Lancrăm vorbește cum până la el nu-l prezentase nimeni astfel: „Lucian Blaga, puterea creatoare ca putere absolută”. Așa se numea eseuul cu care tânărul doctorand de la anul întâi, de la Chișinău, a mers pentru prima dată (în mai 2014) la Festivalul Internațional Lucian Blaga, la Sebeș, Alba, unde, în una din zilele festivalului urma să-și prezinte studiul în grupul a trei exegeți blagieni notorii, toți scriitori și ambasadori de-o viață: E.S. Ion Brad, E.S. Nicolae Mareș, E.S. George Potra. Moderator fiind chiar vicepreședintele Academiei Române, filosoful Alexandru Surdu, care primul își prezentă studiul. După asemenea somități, Daniel Verejanu, doborât de emoții, nici azi nu-și poate aminti cum a pășit până la tribuna de la care-și prezentase eseuul. Ci, mărturisește, nicidecum nu va uita, cum după, acad. A. Surdu l-a luat de la braț, spre a face o poză, afirmând în prezența celor care evaluase: „Nici la București, nici în altă parte, despre Lucian Blaga nu se vorbește așa, cum vorbește tânărul basarabean”. Aceste cuvinte excepționale i-au fost spuse peste ani de alte personalități, prezente la acel eveniment. Cu numele aceluși prim studiu, tânărul exeget blagian își numi volumul de eseuri: „Lucian Blaga, puterea creatoare ca putere absolută”,

cu care Daniel Verejanu obține Premiul Tineretului al mun. Chișinău (Premiul special, în 2018).

Cel de-al 5-lea titlu de carte de autor al lui Daniel Verejanu, „Metafora, comunicarea dintre conștient și inconștient”, a provocat un interes sporit atât în republică, precum și peste frontierele ei. Între timp autorul pregăti spre editare o nouă ediție, revăzută și completată, care vede lumina tiparului în primăvara lui 2021. Volumul (de 200 pagini) se constituie din trei compartimente, două pe marginea creației blagiene (primul compartiment poartă numele cărții, compartimentul II – „Timpul lui Lucian Blaga, nemurirea”, și al treilea compartiment „Mihai Cimpoi, Liviu Damian, Vladimir Beșleagă”. Tânărul istoric literar, vorbind despre Blaga, comunică cititorilor săi: „Ne vom referi la ceea ce nu s-a vorbit până acum: la nivelul puterii creatoare, către care au fost direcționate toate celelalte concepte potențate din lucrările filosofice și opera sa poetică”. Întrucât „suntem ceea ce creăm, precum afirmă Blaga, a cărui operă ne procură revelații și peste un veac din momentul în care a fost scrisă, or, însuși creatorul de valori reprezintă puterea creatoare.” Deoarece „Lucian Blaga creează cultură pentru a se crea pe sine, Omul de cultură”... „până se va recunoaște el însuși o adevărată putere creatoare”, căci „lirosoful descoperă adevărul suprem nu în laborator, asemenea unui alchimist, ci în sufletul său, contopit cu cosmosul. Lucian Blaga a zămislit chipul omului de cultură după chipul și asemănarea sa, sugerându-ne că fiecare se poate concepe și se poate

o nouă viziune asupra operei literare analizate, într-o aleasă colaborare cu creația autorului cercetat. Venind din alt domeniu, fiind Magistrul în Relații internaționale și Magistrul în Drept internațional și instituțional, Daniel Verejanu pătrunde opera studiată sub alt unghi, până răzbate la noi profunzimi, sesizează noi sensuri, noi mesaje care nu au fost sesizate până la el, le scoate ca pe niște diamante la suprafață, spre bucuria tuturor admiratorilor lui Lucian Blaga, puterea creatoare și metafora fiindu-i însoțitorii de nădejde în demersurile sale inedite. Despre creația lui Daniel Verejanu a scris acad. Mihai Cimpoi, E.S. Nicolae Mareș (București), criticul literar Tudor Palladi, scriitorul Ion Cuziuc, Gheorghe Baciu ș.a.

Daniel Verejanu (născut la Chișinău, într-o familie de intelectuali), a crescut în lumea cărților, la doi ani citind foarte bine cartea dragă, Albinuța, dăruită de Grigore Vieru. În 1990 merge la școală, la Liceul Teoretic Lucian Blaga din capitală, deschis în acea toamnă, în clasa profesoarei Olga Stratan de care se va atașa și-i va dedica prima sa poezie, „Buna ziua, democrație”, poem publicat în ziarul Moldova Suverană, anul 1991 fiind anul debutului literar în presa republicană. În 1992, când nu se edita nici un ziar și nici o revistă pentru copii, o roagă pe mama sa să-l ajute să editeze o revistă, așa s-a născut publicația tinerelor talente Revista Micul Prinț. De la revistă a pornit Festivalul-Concurs Internațional al Talentelor Lumii „Micul Prinț”, azi unul dintre cele mai importante concursuri din țară. La 10 ani îl cunosc pe marele lingvist Eugeniu Coșeriu, în casa poetei Irina Stavschi, prietenă a familiei. Din clasa întâi fiind implicat în activitatea de voluntariat, va cunoaște mulți oameni de cultură din țară și străinătate, ambasadori, șefi de state, ultimii șase Secretari Generali ai Consiliului European. Pentru siguranța sa, Daniel Verejanu va fi dat din clasa VI să-și continue studiile la București, la Liceul Jean Monnet. Nu se va putea acomoda printre străini, la gazdele pe care cu mare greu familia le putea întreține, motiv că fiecare an școlar înce-

afirma pe sine însuși ca o putere absolută. Nimicnicia stă în umbra unei asemenea puteri, chiar dacă o ignoră, o detestă, - nu o poate nimici, din simplul motiv că nu are capacitatea să o perceapă, să o vadă în toată plinătatea și măreția ei”.

Volumul „Metafora, comunicarea dintre conștient și inconștient” denotă o recitare profundă,

Înnobilarea acestei lumi

Maxime si cugetări

Înaltul prodigios coboară

Către nașterea poetului

Am mandat de om, dar cine mi-l cere?...

Nu voi cânta un cântec care plânge

Din gânduri mi-e țesut destinul

Inima tânără de nu va fi

Zorii o vor părăsi

Vocala, ca un măr,

Toți viermii va strânge

În spațiul dintre inimă și creier

E plimbă sufletul...

Clopotele mai bat în mine

Semn că mult am să trăiesc

Iubire

De-atâta iubire

Și poarta de la rai

Deschisă-i a uimire

Ce fel de atomi?...

(durerii din piept)

Eu din ce fel de atomi sunt făcută?!

Îi strig mamei și tatei, ades -

Părinții, în ceruri, știu, mă ascultă -

Doar că răspunsul încă n-au ales.

Ce fel de atomi port în mine?

De ard în doruri zi și noapte

Și vreau la toți să fac un bine... -

Mie cine-mi va face dreptate?
Mamei și tatei le destăinui un chin
Cel mai groaznic, ce-mi stoarce destinul,
După miez de noapte,
când și cerul adoarme
Și sufletu-mi amar e ca pelinul...

Abia spre zori, în vis,
Mama Ana, în rochie albă, senină, lungă,

-

Surâsul ei ce-o viață m-a tot nins
Răutetea din juru-mi alungă.
De una singură tot răul nu poate învinge
Și strigă: măi Gheorghe, părinte drag:
Din bolta înaltă,
peste neamul meu ninge...
Părinții mei, și-n ceruri, stau împreună,
în prag.

Ibricul îmi surâde, tot în spumă

Ibricul îmi surâde, acoperit cu spumă
Cu gust amar de rămas bun...

Unde-s șoaptele, ce știu să mă adune

Eu să revin, fără să mă supun?

Lumânări nu ard, șampanie nu curge

Și brațele-s pustii ca după un potop, -

Zi-mi, care-i gestul cu care aș ajunge

În ochii tăi chemarea să-mi îngrop?...

E locul ei aici, cât n-ai fi de crunt

Și supărat că zorii mă admiră:

Alerg frumos prin părul tău cărunț

Nu cu ură sau răzbunare,

ci cu multă milă...

Voi ceda eu prima, eu pot și să cedez

Când fulgerul pe suflet mă sărută

Și ploile admiră cum valsez

Cu lumea toată care mă ascultă...

Ibricul îmi surâde, acoperit cu spumă
Cu gust plăcut de bun sosit...
Cum am putut să știu pe cât de mult
În veacu-acesta viață ai iubit...

Niciunde

Și mai zic,
că sunt mândră în sufletul tânăr...

Altă bogăție unde să fie?

Cine-mi răspunde?

Niciunde...

Iertarea se ține de mine din copilărie
Și cerul iubirii în furtuni mă ascunde...

Și plouă prin mine:

Niciunde... Niciunde...

Sufletul tânăr știe s-alinte, în siguranță
Și gânduri frumoase, senine, fecunde...

Îmi împrăștează sângele cu puțină
speranță...

În inima mamei e cald ca niciunde...

Și ce mândră am fost în sufletul tânăr,

În prima mea dimineață...

Unul, Soarele, știe tăcut a pătrude

Adâncul plin cu iubire și viață...

Cine-mi răspunde?...

Niciunde..

Niciunde,

Rog-u-te, de dragostea-mi nu te ascunde

Nor sihastru, politizat

De câte ori te-am iubit -

Atâtea secole te-am botezat

Sub privirile celor ce nu li-i dat a iubi.

După ce îți trăiești pe deplin adevărul

Nu ai unde ascunde mirarea

Ce pârjolește zarea sufletului tău

Din care frumos mă inspir...

Cine mă aude?

Răspunde!

Bat clopotele destinului meu:

Niciunde...

Festival Internațional de Poezie

Comunicat de presă

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL de POEZIE

„RENATA VEREJANU”

ediția a IX-a, se desfășoară la Chișinău

în perioada 1 martie - 1 septembrie 2022 (extras din Regulament)

Proiectul a fost lansat în 2014 de *Academia Europeană a Societății Civile* în parteneriat cu *Institutul de Filologie al AȘM și Compania „Teleradio-Moldova”*, pentru a susține creația scriitoarei care lipsește cu desăvârșire din librăriile și bibliotecile din țară. Totodată, festivalul a devenit un bun al oamenilor de creație din diasporă și al îndrăgostiților de frumos din spațiul limbii române.

Pentru a participa la cea de-a IX ediție a Concursului, participanții expediază:

Secțiunea ”Poezie de autor” –
2 poezii de autor, una dedicată protagonistei,
CV, 1-3 poze color.
Materialele se primesc în perioada
1 martie - 30 iunie 2022.

Secțiunea ”Recital” - comunicați titlul poeziei din opera poetică a scriitoarei Renata Verejanu, pe care o veți recita,
CV, 1-3 poze color.
Noi vă vom comunica data la care vom desfășura etapa locală/raională/sectorială în localitatea DVS sau online.
Etapele locale/raionale/sectoriale la această secțiune se vor produce în perioada
1 martie - 31 iunie 2022.

Secțiunea ”Poezia în viziunea artiștilor plastici” –
expediați 1-5 lucrări inspirate de poezii concrete din opera poetică a Renatei Verejanu, CV, 1-3 poze color până la 31 iunie 2022.

Secțiunea ”Eseu/ Interviu” –
un Esu pe marginea poeziilor Renatei Verejanu
(2 - 3 pagini A4 pe marginea unei cărți,
a unui grupaj de poeme sau a unei poezii, sau un Interviu),
CV, 1-3 poze color.

Secțiunea ”Traduceri” –
1-5 poezii ale Renatei Verejanu, alese din grupajul care va fi plasat pe acest blog, (nu traducere mot-a-mot, ci traducere artistică)
în oricare altă limbă vorbită pe Pământ,
CV, 1-3 poze color.

Secțiunea ”Compoziție” –
un cântec pe versuri de Renata Verejanu (în oricare limbă pe care o vorbește compozitorul sau interpretul),
CV, 1-3 poze color.

La aceste ultime trei Secțiuni materialele se primesc în perioada
1 martie - 30 iulie 2022.
Fiecare concurent poate participa maximum în 3 secțiuni.

La Festivalul Internațional de Poezie „Renata Verejanu” pot participa cetățeni indiferent de țara de reședință, naționalitate, religie, stare socială, fără a fi vreo limită de vârstă.
Festivalul nu admite nici o taxă de participare.

*Serviciul de Presă al
Academiei Europene a
Societății Civile,*
autorul și realizatorul proiectului

Toate materialele se expediază la
E-mail: festivalnationalrv@gmail.com

Anul „Renata Verejanu”

Anul Renata Verejanu la Biblioteca „Hristo Botev” din Chișinău

Un talent inedit, dar și cea mai activă poetă contemporană de la Chișinău, Renata Verejanu și-a bucurat semenii cu un evantai de evenimente culturale originale, proiecte care au reunit oameni de creație și tinere talente de la Bălți, Râșcani, Edineț, Rezina, Drochia, Soroca, Ștefan Vodă, Ocnîța, Anenii Noi, Telenești, Ialoveni, Dubăsari, Chișinău (Republica Moldova), București, Iași, Giurgiu, Piatra Neamț, Galați, Brăila, Bacău, Sibiu... (România), dar și din Australia, Germania, Italia, Danemarca.. Unul din aceste evenimente e lansarea cărții de poezii „Înnobilarea acestei lumi”, eveniment, desfășurat în parteneriat cu Biblioteca „Hristo Botev”, filiala Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”. Ne-am propus să relatăm tuturor cititorilor noștri și admiratorilor operei poetei luptătoare, or, lansarea acestui volum a profilat personalitatea poetei, prozatoarei și publicistei Renata Verejanu în toată plinătatea sa.

La lansarea cărții „Înnobilarea acestei lumi”, poeta Renata Verejanu a mărturisit că volumul de poezii (peste două sute de pagini) a fost scris în primul an de pandemie și, la început de iulie 2021 a obținut un prim premiu. „E o carte, așa zice, de nivelul legendarului volum „Ofrandă omeniei”, cu poezie metafizică, metaforică, profund filosofică, dar optimistă deși a fost scrisă într-un timp îndurerat pentru țara noastră (pandemia prin care trece întreaga lume). Eroul liric al poeziilor e demnitatea de om, încrederea în sine, fără de care dragostea de viață nu are izbândă. Legământul dintre om și cosmos pentru mine, om de creație, este foarte important. Versurile din această carte, ca și cele din „Ofrandă omeniei” sunt ca niște maxime, cugetări, proverbe („Nu e necesar să fii păzit de sfinți / Când însuși Dumnezeu te-a

onorat o viață...” sau „Iertarea se ține de mine din copilărie” sau „Cerul iubirii în furtuni mă ascunde)... Or, asemenea versuri cred că mi le-a șoptit cosmosul, Puterea Divină. Cartea se lansează aici, la Biblioteca „Hristo Botev” de pe bul. Grigore Vieru, edificiu spiritual cu care am o colaborare foarte rodnică și unde la finele lui 2020, în parteneriat cu Academia Europeană a Societății Civile, mi-a fost dedicată o Conferință Online la care a fost lansat volumul color, Album „Renata Verejanu”, Destin în imagini, cu poze de la sutele de evenimente cu care am tapizat timpul generației dintre secole, conferință la care au participat nu doar cititori din toată Moldova, ci și oameni de creație din România și Germania. În această perioadă pandemică am mai pregătit spre editare câteva cărți deosebite: care așteaptă să le editez, deoarece foarte multe biblioteci din țară îmi transmit că nu au cărțile mele.

Înnobilarea acestei lumi... Un nume original, semnificativ. De unde vine numele acestei cărți, a fost întrebată autoarea, or, multă lume afirmă că toate cărțile Renatei Verejanu au nume foarte frumoase, inedite, sunt niște metafore unice. Poeta a afirmat că numele fiecărei cărți e luat din poeziile cărților sale. Poate fi titlul unei poezii sau pur și simplu un vers, adică, o metaforă. În cazul volumului Înnobilarea acestei lumi poeta a mărturisit că aceasta e unica lucrare numele cărei are o altă istorie. Taina, sau mai bine zis adevărul despre numele acestei cărți l-a descifrat colega de condei Galina Furdul, la una din Conferințele științifice de la Academia de Științe a Moldovei, dedicate operei Renatei Verejanu. Colega sa afirmase că țelul vieții, activitatea de zi de zi, obiectivul de o viață a poetei Renata Verejanu e înnobilarea acestei lumi. Asta face omul de creație Renata Verejanu: prin toate activitățile sale înnobilează această lume. Lucru recunoscut de toți. Fiecare dintre vorbitorii la lansarea cărții a apreciat originalitatea volumului de poezii, neapărat dând citire unui poem din cartea proaspăt editată. Fiind o poetă reprezentativă a literaturii române contemporane, „poeta care nu se aseamănă cu nimeni” (Tudor Palladi), Renata Verejanu uimește și încântă cititorul prin puterea nealterată a poeziei sale de a răzbate cu demnitate din secolul XX către cititorii din sec. XXI, oferind o perpetuă actualitate a metaforelor sale,

„metaforele nemuririi”, precum zice însăși scriitoarea. „Poeta luptătoare Renata Verejanu, numită de exegeți „Poetul dintre milenii”, după voluminosul volum de poezii cu același nume, se deosebește în spațiul românesc prin tot ce creează: poezie, publicistică, romane, pledoarii, maxime și cugetări, nuvele filosofice...sau festivaluri literar-culturale internaționale, Summitul Tinerelor Talente, caravane, forumuri ale oamenilor de creație de pe întreg mapamond... Se deosebește prin mesajele pe care le transmite generației tinere, generațiilor viitoare”, a afirmat poetul și biologul Victor Ciobanu. Poeta și jurista Viorica Toacă Osipova, de la Anenii Noi, a mărturisit că poeta Renata Verejanu îi „este unicul model în poezia contemporană”. Poeta Svetlana Grigoriev, cea care de câțiva ani traduce cu mare drag din poezia Renatei Verejanu, a recitat un poem tradus în limba rusă, vorbind de profunzimea metaforică a liricii verejaniene, „la fiecare recitare a cărții cititorul dă de noi și noi profunzimi, noi și noi mesaje, noi și noi gânduri”.

„Om cu demnitate, cu caracter, un filosof profund, o deschizătoare de drumuri noi, un adevărat Ambasador al Culturii Păcii - o mare personalitate a neamului”, a caracterizat-o Galina Codreanu, jurnalista TV și Secretarul General al Federației din Moldova a Asociațiilor, Centrelor și Cluburilor UNESCO. „Prin tot ce a creat până în prezent poeta, romancierul, publicistul, scenaristul, regizorul, editorul propriului destin, - Renata Verejanu a „înnobilat această lume”, a făcut-o mai frumoasă, mai bună, mai curată, mai demnă de numele de om. Poezia Domniei Sale are efect de purificare spirituală, o poezie care te face mai nobil, îți provoacă respectul de sine, dragostea de viață, curajul de a te realiza cu propriile puteri, de a fi tu însuși. Atâta Voință nu au toți intelectualii care s-au așternut sub toate puterile (vorba unui deputat din noul parlament), a afirmat Serafima Prodan, coregraf, care a dansat în Ansamblul „Joc”. Valeriu Mocanu a interpretat un frumos tangou pe versurile poetei, Ionela Hîncu i-a dedicat un cântec... Au felicitat-o pe poetă Olga Trudov Mațarin, șefă de catedră de la Colegiul A. Mateevici, Daniel Verejanu, redactorul cărții, Angela Olărescu, directorul Bibliotecii „Hristo Botev” ș.a.

Angela Olărescu

Veronica Simionica Hasnaș

Doamna Veronica SIMIONICA Hasnaș, medic-șef adjunct în IMSP „Centrul Stomatologic mun. Bălți”, a absolvit Facultatea de Stomatologie a Institutului de Stat de Medicină și Farmacie din Chișinău și de atunci destinul dumneaei este indispensabil legat de istoria dezvoltării domeniului stomatologic din municipiul Bălți. IMSP „Centrul Stomatologic mun. Bălți” a devenit pentru medicul Veronica Simionica Hasnaș a doua casă: aici a fost la începuturi medic-rezident, apoi, pe rând, șef de secție, președinte al organizației sindicale din instituție, iar din anul 2000 și până în prezent - medic-șef adjunct, activând concomitent și în calitate de medic stomatolog-pediatru. Pe parcursul multor ani a activat în calitate de membru în Consiliul Municipal Bălți al Federației Sindicale „Sănătatea”, a pregătit cadrele me-

Un talent ascuns sub halatul alb, purtat cu demnitate...

dicale tinere în calitate de profesoara la Centrul de Educație Medicală Continuă a Personalului Medical cu Studii Medii din Bălți.

Veronica Simionica Hasnaș participă la cele mai importante seminare, ateliere, conferințe și congrese dedicate domeniului stomatologic, este participantă activă la numeroasele expoziții naționale și internaționale organizate în Republica Moldova și destinate noilor tehnologii în medicină. În calitate de stomatolog profesionist este mereu antrenată în cursurile de specializare, publică articole în analele științifice în domeniu, aplică în practică noile materiale și tehnologii moderne apărute pe “piața stomatologică”, Fiind stomatolog-pediatru, a manifestat interes și grijă deosebită ca acest contingent de pacienți să aibă pe parcursul vieții o dantură perfectă. Astfel, în urma unui studiu efectuat în rândul elevilor claselor primare de la Liceul Teoretic “Mihai Eminescu” din mun. Bălți, a ajuns la concluzia și a demonstrat cu prisosință, că intensitatea și frecvența cariei dentare la copii este în creștere, iar principalele cauze de dezvoltare a afecțiunilor dentare sunt nerespectarea regulilor de igienă a cavității bucale și alimentația neadecvată. Datele acestui studiu au demonstrat, că fiecare copil trebuie să cunoască, încă din frageda copilărie, cum să-și îngrijească corect dinții pentru a-i păstra sănatoși toată viața. Concluzia s-a găsit materializată în cartea “Să salvăm dinții de carie”, al cărei autor și editor este chiar distinsa Doamna doctor Veroniuca Simionica Hasnaș. În această carte copiii sunt familiarizați cu regulile de igienă a cavității bucale, cu rolul alimentației în profilaxia cariei dentare. Important este faptul, că Domnia sa a reușit să sistematizeze și să generalizeze într-o formă accesibilă pentru copii toată informația cu referință la igiena personală a cavității bucale, tot materialul fiind divizat pe compartimente mici și ușor de asimilat de micuți. Cartea a văzut lumina tiparului în 2004 cu un tiraj de 2000 de exemplare.

Este important de subliniat, că apariția acestei cărți constituie o inițiativă personală a dnei Vera Simionica și reprezintă un punct din Strategia Programului Național de Sănătate Orală la Copii și a fost distribuită gratuit în instituțiile de învățământ din centrul și nordul Republicii, inclusiv și în mun. Chișinău. Activitățile de informare, popularizare și distribuire au fost efectuate în exclusivitate în baza de voluntariat de către toți membrii familiei Simionica. Iar în cadrul

celui de al XIII-lea Congres Național al Stomatologilor din Republica Moldova (ASRM) din 2006 comunitatea științifică medicală a apreciat înalt investigațiile efectuate de către dna Simionica Hasnaș și rezultatele ce au stat la baza scrierii cărții, iar raportul intitulat “Educația sanitară și realizarea ei în profilaxia afecțiunilor dentare la copii” - publicat în ediția specială a ASRM “Medicină Stomatologică”. Activitatea de promovare a modului sănătos de viață, în special profilaxia afecțiunilor dentare la copii, este preocuparea de bază a doctoriței Veronica Simionica Hasnaș, care este receptivă la invitațiile jurnaliștilor și folosește în acest scop orice prilej de a participa în emisiunile posturilor naționale și locale de radio și televiziune, iar în ziarele

– medic și publicist

ei este, ca la medicul stomatolog se vine cu drag, cu zambet, cu dispoziție bună, iar pentru a le darui pacienților un zambet frumos și o dantura sănătoasă, dna doctor indeamna mereu colegii sa asimileze conștiincios noile tehnologii.

Activitatea de medic, desfășurată cu multă dragoste și dedare totală, vine și inspirația de a acrive pentru părinți și copii, dna Veroniuca Simionica Hasnaș fiind un publicist original, interesant, unic în spațiul limbii române. Cartea cu o tematică mereu actuală, fiind solicitată atât de copii, cât și de către parinți, in anul 2020 s-a bucurt de ediția a doua, și in 2021 de a treia ediție a cărții, cu numele de „Cum să ne ferim dinții de carie”, care a și obținut un important premiu la Gala Premiilor Uniunii Internaționale a Oamenilor de Creație. Poetul și publicistul medic are revelația mai mul-

tor întâlniri cu cititorii, recent o lansare originală s-a produs la Biblioteca mun. B.P.Hasdeu, prin filiala sa, Biblioteca „Hristo Botev”. Publicistul Veroniuca Simionica Hasnaș. participă activ la importante festivaluri literare, concursuri internaționale, și de fiecare data revine acasă, la Bălți, cu premii de prestigiu. E laureata a Festivalului Internațional de Poezie „Renata Verejanu” (edițiile VII și VIII), e prezentă în Antologia festivalului. Este protagonista Colecției de Aur a Albumului Istorice “Eroii Republicii”.

Munca cu dăruire a dnei Veroniuca Simionica Hanaș a fost înalt apreciată, ea fiind decorată în anul 2018 cu medalia “Sfânta Mare Muceniță Ecaterina”, iar în 2020, oferindu-i-se, prin decret prezidențial, distincția de stat, ordinul “Gloria Muncii”.

Reporter MP

locale scrie articole si răspunde cu regularitate la întrebările pacienților.

E un conducător principal și medic profesionist, responsabil - calități pentru care se bucura de respect atât in randul colegilor, cât și în rândurile balțenilor. Crezul dumnea-

Festivalul-Concurs Internațional

Victoria Șoimu, nume deja cunoscut

mama Victoriei referitor la vocea frumoasă, și că eleva sa ar trebui să facă și ore de vocal. Talentul îl moștenește de la bunica Dunea și străbunelul Andrei Șoimu, susține dna Valentina, mama interpretei.

În 2017 începe să colaboreze cu compozitorul Valeriu Pașa, interpretând piesele *Florile dalbe*, *Zbor*, *Cum*

Victoria Șoimu de la Bălți este interpretă cu un bogat palmares de victorii, dar și compozitoare, având deja câteva cântece proprii, pas cu pas realizându-și visul de a deveni un bun profesionist, o mare artistă, o personalitate. În prezent este studentă la Colegiul de Muzică și Pedagogie din mun. Bălți.

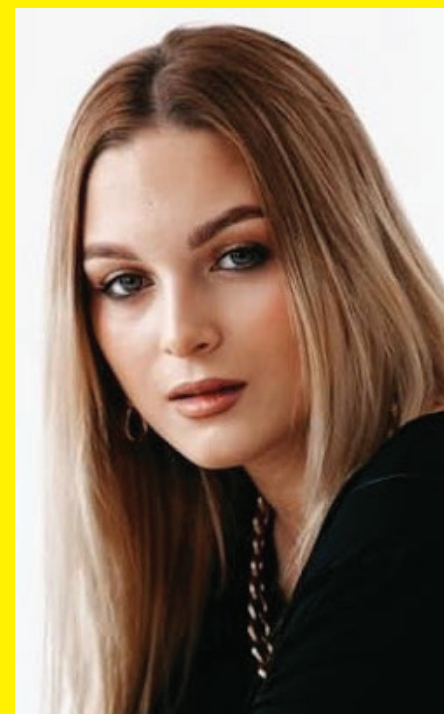
Simțea că este un copil deosebit încă în grădiniță, unde deja avea roluri ca *Scufița roșie*, *Vioreaua primăverii*, *Alba ca zăpada*. Mergând la școală a dorit să posede pianul. Când a pășit pragul școlii în clasa I profesoara de muzica doamna Paulina Zavatin, testând vocea copiilor, i-a spus Victoriei că are voce cu tembru muzical special, și se va ocupa la vocal. Când împlinise 10 ani Victoria primise un cadou o chitară și a început să învețe și pianul la școala muzicală Ciprian Porumbescu din Balti. Profesoara Tatiana Popovici a fost prima, care vorbit cu

să-i spun, *Caută-mă*. Apoi plină de inspirație încearcă și scrie două piese *Ascultă și Who Says*.

Începând cu anul 2013, Victoria participă la importante concursuri naționale și internaționale, unde obține premiile cele mai importante. În 2018 participă la șapte concursuri din țară și de peste frontierele ei. În anul 2021 e îndemnată să se înscrie la prestigioasa competiție *Festivalul-Concurs Internațional al Talentelor Lumii „Micul Prinț”* (The Best Festival LITTLE PRINCE), unde va cuceri Trofeul festivalului și va obține Marele Premiu. Și nu doar atât, Victoria Șoimu capătă calitatea de membru al Uniunii Internaționale a Oamenilor de Creație. Felicitări, Victoria... și, noi victorii.

Reporter MP

al Talentelor Lumii „Micul Prinț”

Cum să te înscrii la prestigiosul concurs internațional

The Best Festival LITTLE PRINCE:

Pentru a participa la ediția a XXX, care se va desfășura la Chișinău, Republica Moldova, e necesar să expediați pe adresa Concursului:

CV actualizat (neapărat să fie anul nașterii, domiciliul, studiile etc.),

2-3 poze color (pentru ecuson și Revista Micul Prinț),

Cântecul, dansul sau instrumentul cu care doriți să participați în concurs.

Indicați în care secțiune doriți să participați:

Vocal (solo sau duet)

Dans (popular sau modern)

Instrumentiști (chitară, vioară, cobză, saxofon, fluiet, violoncel, baian, acordeon etc.)

Înscrierea e face până la 31 mai 2022.

Spectacolul de Gală și Decernarea Premiilor se va produce la 27 august 2022.

Festivalul-Concurs Internațional al Talentelor Lumii „Micul Prinț”

Deja 30 de ani, oamenii de cultură Renata Verejanu și Daniel Verejanu (fiul poetei), autorii prestigiosului proiect cultural-educational de promovare a tinerelor talente, desfășoară acest festival al festivalurilor, lansat îndată după proclamarea independenței Republicii Moldova, spre a acoperi un gol enorm în procesul educațional al tinerei generații. Au fost lansate peste 30 de mii de tinere talente de pe toate continentele.

Acum e în toi înscrierea la ediția a XXX a Festivalul-Concurs Internațional al Talentelor Lumii „Micul Prinț” (<http://talentelelumii.blogspot.com>)

Dosarele pot fi trimise la adresa de E-mail: wotcmoldova@yahoo.com

Vladimir Beșleagă

Vladimir Beșleagă, prozatorul, poetul, traducătorul, unul dintre cei mai remarcabili romancieri basarabeni ai generației dezghețului hrușciovist, model de libertate și omenie, în romanul „Zbor frânt” a oferit eroului liric posibilitatea să reproducă amintirile sale, aceste monologuri sau discursuri cu sine însuși - metafore uimitoare, care se constituie dintr-o frază, a alineat destul de mare sau chiar pagini întregi. Autorul a construit o inedită interpretare metaforică a gândului, a dialogului interior. În „Zbor frânt” metaforă nu e doar limbajul cu întreaga plenitudine funcțională, nu doar mijloc de exprimare, ci și de investigație a lumii. Beșleagă „valorizează posibilitățile” metaforei extinse, lumea proprie a omului, starea sufletească interioară, dar și invizibilul, „așa-zisul metafizic, ceea ce este dincolo”, și constituie suflarea acestei lucrări, „trăirea mesajului ei profund”. În „Zbor frânt” nașterea metaforei e din realul „plin de posibilități”, din exploatarea destinului personajelor lucrării, fie că e vorba de Isai sau de râul Nistru.

Analistul fin, mai mult ca în oricare altă lucrare a sa, Vladimir Beșleagă,

e preocupat în *Zbor frânt* de procesele de conștiință, comunicarea dintre conștient și inconștient fiind folosită pe parcursul întregii lucrări nu ca un simplu decor, ci e chiar matricea în care prozatorul își creează motivațiile profunde și convingătoare. Prozatorul însuși simte nevoia urgentă de a reinnoi, în primul rând, atitudinea personajului principal față de sine însăși. De unde și libertatea lăuntrică nemaîntâlnită... O astfel de libertate de mișcare în timp și spațiu este caracteristică scriitorilor de pe linia întâi a revoluțiilor, a proceselor inovatoare a vieții. Vladimir Beșleagă și-a impus o formulă și un scris unic. Maturitatea artistică din *Zbor frânt* scriitorul nu și-o poate lămurii nici azi.

inedită interpretare metaforică a frazei, a monologului, a dialogului interior, a gândului. În *Zbor frânt* metafora îndeplinește funcții distincte, scriitorul folosind metafore „uimitoare”, or, anume metafora este „fantasticul instrument de descoperire a lumii, este o cale de pătrundere spre adevăr”, afirmă un alt poet/ prozator Ana Blandiana. „Metafora a adus prozei moderne ceea ce a adus microscopul științei: posibilitatea de a vedea însăși structura elementelor din care este compusă viața... Scriitorii moderni, contemporani subtililor descoperiri științifice ale secolului nostru, nu au fost, deci, decât sincroni cu epoca atunci când au descoperit că în literatură nu exista adevăr mai exact decât

Metafora „Zborului frânt”

S-ar părea că toți exegeții nu mai observă celelalte peste 20 de titluri de cărți ale lui Vladimir Beșleagă, toți s-au focusat pe *Zbor frânt*. Cu toate acestea, problema sugerată în acest studiu e insuficient abordată de exegeză. Încercarea noastră de-a vorbi de metafora monologului, dialogului cu sine în *Zbor frânt* este motivată de lipsa unor studii ample și sistematice despre metafora prozei generației de aur, despre metaforicitatea limbajului ei.

Romanul lui Vladimir Beșleagă *Zbor frânt* vede lumina tiparului mai întâi în varianta de revistă, cu titlul din manuscris: „Țipătul lăstunilor”. La editură, în 1966, scriitorul alege alt nume „*unul concis, dur, dramatic până la... tragic, precum e și mesajul cărții*”, zise autorul. Lucrarea (originală și ca formă – o întindere de proză fără început și sfârșit, o povestire, o năvelă de 200 pagini care reprezintă un singur capitol, cu foarte puțin dialog, chiar și cu foarte puține aliniate, toată din amintiri, din monologuri, necesită efort la citire) a fost nominalizată la Premiul de Stat al RSSM (1968), dar nu primește premiul în acel an. În prezent romanul a ajuns la ediția a IX.

Metafora monologului, de care suntem preocupați în acest eseu, accentuează și conturează un relief deosebit de cel din literatura moldovenească de până la *Zbor frânt*, e comunicarea cu cei aflați la același nivel de zbor, mesaj precaut și sigur. Autorul a construit o

ambiguitatea metaforei”, afirmă scriitoarea de la București în eseu „POEZIE și PROZĂ” din cartea sa „Autoportret cu palimpsest”.

Scriitorul de la Mălăieștii de pe malul stâng al Nistrului, în *Zbor frânt* a găsit calea sa „de pătrundere spre adevăr”, de descifrare și descoperire a lumii. Autorul unei proze moderne, prozatorul, privindu-și ades personajul drag, râul (râul Nistru), se întreabă: „Cum să nu fie mahnit, dacă mare prăpăd și pârjol s-a lăsat asupra lui, și măcar că a pățimit atâtea, dar ca acum nu ține minte să fi văzut vreodată. Uneori, când cele două focuri de pe cele două maluri se încheață la luptă și se izbesc piept în piept, pe moarte, nu pe viață, și se reped în sus, focurile, apoi cad iar, atunci ia foc și apa lui, apa Nistrului, și începe să ardă și ea. Și arde cu pară, dar nu-i galbenă para, ci-i roșie, că-i sânge, sânge de om... Și sângele acesta se întinde pe trupul lui, al Nistrului, și îl doare, îl frige tare. Îl mână Nistrul repede, sângele acela, la vale și-l duce repede spre mare, ca să se spele de el și să se simtă iar curat cum a fost, dar nu poate: vine altul din urmă, alt sânge, sânge de om... S-ar răzvrăti Nistrul... Ar țipa Nistrul: ce faceți voi, oamenilor?”

Acad. M. Cimpoi a citit romanul de la bun început atent și a văzut prin intermediul destinului lui Isai o luptă pentru demnitatea și frumusețea omului: „Eroul romanului subliniază mândria de a fi om. Este în *Zbor frânt* un patos gorkian cu linii pronunțate: totul e raportat la om întru afirmarea demnității și frumuseții lui”. În întreaga creație a lui Vladimir Beșleagă totul e raportat la om, prozatorul conștientizând că a te raporta la om e mare responsabilitate.

„Zbor frânt”

Asumându-și trista realitate în care i-i dat să se mire, Vladimir Beșleagă o face să zâmbească, sau cel puțin să schițeze un zâmbet, să poarte în colțul gurii un surâs care-i va aduce noroc, îl va păzi de fulger, ca un paratrăsnet. Romanțierul nu creează realități, ci „universuri și miracole” spre a se îndepărta pe cât e posibil de oamenii cu ghinion, de cei care atrag asupra lor tot răul de pe lume, și, multiplicându-l îl aruncă pe capul altora.

Metafora, mai ales metaforele extinse, referindu-ne la structura conceptuală, rămân a fi o construcție literară, o „proprietate exclusivă” a autorului și a romanului *Zbor frânt*. Metaforele celor două maluri ale Nistrului, ale apei care întruna se spală de sânge, ale celui care trece înot de la un mal la altul, deși nimeni nu l-a văzut cum trece, cum înoată, cum plânge, cum râde... Metaforele unei lupte acerbe a celor două focuri de pe cele două maluri, până „ia foc și apa lui, apa Nistrului”, sunt metafore create de talentul creatorului de destine, creatorului de istorie a unui neam întreg...

Pusă în „relație cu imaginea artistică și cu simbolul”, considerată rezultatul unui transfer de Sens, fără să se epuizeze într-o expresie imediată, metafora din *Zbor frânt* oferă o amplitudine ce o distinge și-i lasă posibilitatea de a deveni o amplă figură textuală, prin intermediul căreia exegeții și cititorii au posibilitatea de-a pătrunde semnificațiile adânci ale textului romanului. Înțelegerea metaforelor extinse (mult sau mai puțin) se face dinlăuntrul romanului *Zbor frânt*, doar astfel vom descoperi adevărurile de la adâncimile acestor metafore, adevărurile promovate de această lucrare, de acest text plin de semnificații. Asumându-și realitatea, și trecând-o iscusit prin tensiunea stării sufletești, avem un roman modern, care poate fi numit prima proză postmodernistă a literaturii basarabene din sec. XX.

Vorbind de expresivitatea limbajului romanului *Zbor frânt* vom remarca toată polifonia unei stilistici „dominantă de metaforă, metonimie, alegorie, ironie”, despre care vorbește Ana M. Stănică. - Acestea nu sunt doar simple figuri de stil, ci devin pilonii unor construcții ample, ele se pot transforma în figuri textuale.”, afirmă exegetul.

În *Zbor frânt* limbajul metaforic se integrează în dinamica semantică a contextului, deoarece în proză, cuvântul „se dezvoltă”, adică afectează un segment mai vast decât contextul învecinat. Dorind să stabilim sursele ce dau limbajului caracterul său metaforic, vom constata superba comunicare dintre conștient și inconștient, care îi poate susține pe exegeți la decodificarea clară a limbajului metaforic al romanului cu o *matrice*

stilistică senină, transparentă, dar nespus de profundă. Demersul oferit de prozator în romanul *Zbor frânt* îi oferă unicitate, au constatat mai mulți exegeți or, evoluția metaforei, a metonimiei, a parabolii, a alegoriei de la nivelul semantic la cel textual, devine în proza lui Vladimir Beșleagă adevărate figuri textualizate. Uimește și bucură capacitatea scriitorului de-a „recrea, prin limbajul metaforic, un conținut nou”, la acel timp, și atât de actual azi, în mileniul trei. Acest aspect „pronunțat experimental” nu-l poate lămurii nici autorul romanului scris în doar trei luni, în alte trei luni redactat și editat.

Metafore/monolog, metafore/dialog cu sine în care experiențele personale ale autorului sunt din ce în ce mai mult puse în valoare, (dezvăluind personalitatea modernă a omului Vladimir Beșleagă), nu sunt monotone, ci de o intensă vitalitate, asemeni curgerii râului, până a fi încorsetat în câteva hidrocentrale. La ce i-ar trebui lui Isai să-și amintească toate întâmplările din trecut, pentru ce efortul enorm să-și amintească, să revadă și să treacă prin chinurile prin care a trecut? În subterana acestor monologuri (discuții ale personajului cu subconștientul său, fie dialogul dintre conștient și inconștientul autorului) nu e teama că nu va fi înțeles de propriul fiu, care e „sângele lui, viața lui, suflarea lui”, nu e atât nesiguranța, cât dorința de-a avea un viitor binemeritat. Viitorul său e nemurirea însăși.

Starea sufletească... „De multe ori nu importă subiectul pe care ți-l alegi, ci *propria ta stare sufletească interioară*, în care te afli în momentul scrisului”, zice scriitorul într-un interviu. E „și ceva care este invizibil, așa-zisul metafizic, ceea ce este dincolo, ceea ce constituie suflarea acestei cărți, trăirea mesajului ei profund”. În aceste mărturisiri ale prozatorului e multă sinceritate și dorință ca cititorii să pătrundă acel mesaj profund, să nu se bălăcească la mal cum se întâmplă prin școlile noastre, cu o cunoaștere superficială a literaturii. Or, „*de unul singur nu poți să faci nimic pe lume, trebuie să cauți pe ai tăi, cu care să mergi umăr la umăr*”,

afirmă Vladimir Beșleagă. *Zbor frânt* „este mai mult decât un roman-destin”, zice autorul.

Această *stare sufletească* a romanțierului e starea sufletească a acestui neam. În monologurile *Zborului frânt*, în frământările lăuntrice ale personajelor, metafora intensifică, sugerează, marchează, valorifică, înobilează chiar... Astfel e susținută continuarea atmosferei de înalt, de putere spirituală, de îndemn, de iscusință, de multă curățenie sufletească și atitudine cavalească... Te surprinzi în *zborul* tău pe care-l vrei frumos, senin, la înălțimea pe care o dorești sau pe care o meriți... Lucrarea se distinge prin câteva înălțimi bine determinate: înălțimi ale stărilor sufletești ce atât de firesc predomină narațiunea, dar și monologurile.

Să ne imaginăm *starea sufletească* într-o asemenea clipă, ca cea captată de Vladimir Beșleagă, Poetul, într-o metaforă genială, în aceste versuri ale Domniei sale:

„...câinele acesta /văzând că se apropie
hăita de / lupi / cu ochii aprinși din întuneric /porni să scheaune la / picioarele mele / deodată făcu un salt înainte /se întoarse cu botul spre mine /și porni el / primul să urle...”

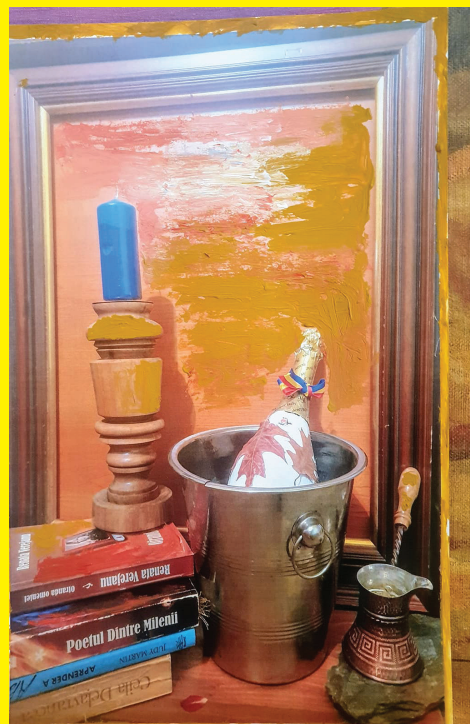
(cartea de poezii *Țipătul lăstunului*, ediție alcătuită de Andrei Țurcanu, Cartier, 2006)

Sunt rânduri atât de asemănătoare cu cele din romanul *Zbor frânt*. E o stare sufletească anume. Romanul *Zbor frânt*, ca și poemele sale, abundă de alese stări sufletești, devenite metafore ce colorează dramatic narațiunea, îi oferă profunzime, prospețime și o extindere de interpretări. Poetul Emil Galaicu-Păun, la debutul poetic a lui Vladimir Beșleagă cu volumul de poezii „Țipătul lăstunului”, se întreba dacă „nu cumva poezia joacă rolul de camerton”, presupunând că poate fi „căutarea tonului personal între o probă de orchestră și o reprezentație cu public (romanele sunt niște concerte simfonice, nu-i așa?!...), versurile fiind scrise pe durata întregii vieți de creator”. [Poetul „cărților nescrise” (Vladimir Beșleagă – 80)]

Ina Stana Rebigan –

Ina Stana Rebigan (Giurgiu, România) de profesie inginer și artist plastic, e bine cunoscută în România și Republica Moldova, dar și în Bulgaria și Spania și alte țări unde a participat cu lucrările sale la importante expoziții, la saloane internaționale de carte, la festivaluri internaționale de poezii. Dar mai este Ina Stana Rebigan și o bunică deosebită, care poate fi admirată la nenumărate evenimente cu nepoțica sa, Maria Ioana Emma Iancu, clasa a III a, dar pictează și dânsa, ambele în frumoase costume naționale; sau sosind în ospetie la nepoțica Alexandra, încă mică, născută în Norvegia. Această mare dragoste de omeni o poate dăruie nu doar celor apropiați, ci și celor străini, de mai mulți ani Ina Stana Rebigan susținându-l cu casă și masă, și deseori chiar și financiar (din modesta sa pensie) pe tânărul interpret de muzică populară Iulian Gîrlea, care în prezent își face studiile la București. Ba și mai mult, deseori, în zilele de sâmbătă și duminică, vine la Giurgiu,

artist plastic și bunică

la doamna Ina Stana Rebigan, ca la o mamă, o tânără basarabeană, studentă la București, simțindu-se ca acasă, știind că va fi servită cu bucate delicioase, pregătite de primitoarea gospodină a casei.

Din 2018 artistul plastic Ina Stana Rebigan a participat an de an, la mai multe ediții ale Festivalului Internațional de Poezie „Renata Verejanu”, în secțiunea „Poezia în viziunea artiștilor plastici”, mereu obținând premii importante și trofeul. La ediția din anul trecut, veni la Gala și Decernarea Premiilor ediției a VIII-a cu un teanc de lucrări inspirate de poezia „Inima” a poetei de la Chișinău, în viziunea artistului plastic, inima e văzută neapărat o inimă-frunză.

Artistul plastic Ina Stana Rebigan, fiind membru activ al Uniunii Internaționale a Oamenilor de Creație (din 2018), la Gala Premiilor Uniunii a fost onorată cu cele mai înalte premii la categoria „Artiști plastici”.

Reporter MP

Metafora „Zborului frânt”

Continuare din pag. 2

pea cu căutarea unei noi gazde. Susținut cu succes examenul de capacitate (după clasa VIII), apoi bacalaureatul la Liceul Jean Monnet, absolvind prestigioasa instituție SNSPA din București, facultatea Relații Internaționale și studii Europene, tânărul revine acasă. În acei ani, cu studii în România era imposibil să găsească de lucru în Chișinău, și acceptă propunerea acad. M. Cimpoi de a face studii doctorale la Institutul de Filologie al AȘM, din 2014 activând în cadrul institutului.

Debutul editorial îl face în 1998, cu nuvela SF „Semnul crucii”, carte lansată cu mare succes la câteva licee din Chișinău, apoi la Liceul Jean Monnet din București, despre care a relatat presa din capitala României. În 2010 editează volumul de publicistică „Eu și Consiliul Europei”, cartea va obține la Salonul Internațional de Carte de la BNM Premiul Ministerului Tineretului și Sportului din Moldova. În 2015 adună eseurile și comunicările sale în volumul „Lucian Blaga, puterea creatoare, ca putere absolută”. Cartea reeditată în 2017 obține în 2018 Premiul Tineretului Municipiului Chișinău, (Premiul special), eveniment organizat de Direcția de învățământ. Apoi și premiul „Lucian Blaga” la Gala Premiilor UIOC. Cartea a fost lansată la importante Saloane Internaționale de Carte, printre care Salonul de Carte de la Festivalul de Creație Literară AVANGARDA XXII, de la Bacău”, Salonul Internațional de Carte pentru Copii și Tineret (Chișinău), BookFest, Chișinău ș.a.

În 1993 va face prima sa călătorie în străinătate, la Istanbul, pe urmele lui Dimitrie Cantemir, în 1996 face o călătorie pe locuri istorice prin toată România, în 2000 va fi translatorul Primei Caravane din Est spre Vest, care va porni de la Chișinău și va trece din țară în țară, din capitală în capitală până la Consiliul Europei (Strasbourg) și UNESCO (Paris), unde membrii Caravanei vor fi primiți de înalte oficialități, va participa în anii 2001-2017 pe linia Consiliului Europei și UNESCO la Conferințe Internaționale, Congrese Mondiale, stagii la Strasbourg, Paris, Atena, București etc. În mai 2000 va participa la Forumul Mondial al Copiilor, desfășurat în Elveția, Germania și Franța, unde va primi de la Secretarul General ONU pașaportul de Tânăr Ambasador al Culturii Păcii. Munca sa de activist civic și promotor al culturii în rândul semenilor săi, în calitate de coordonator de tineri voluntari, de redactor care muncește dezinteresat editând pe surse proprii Revista Micul Prinț, din 1992 până în prezent, Daniel Verejanu a fost înalt apreciat, oferindu-i-se, prin decret prezidențial, distincția de stat - ordinul „Meritul Civic”.

Victor RUSU,
reporter „AMP-Internațional”

Continuare din pag. 11

Sistemul de imagini și detalii artistice ce constituie metaforele romanului au o temelie trainică. Limbajul specific al romanului dă o revelație a neînțelegerii, care a pierdut capacitatea de a oferi și de a păstra Ființa în funcția ei de normă,” e o șansă „de luminare a adevărului,” (Dichten). Cu alte cuvinte, această „roștire esențială (Sagen) a lui Beșleagă e o proiectare a luminosului în care se vestește sub ce înfățișare vine ființarea în deschis. În romanul *Zbor frânt* Beșleagă folosește o metaforă „magistrală”, ce deține puterea de-a informa și generațiile care vin, de-a destăinui și explica o mare durere atât a unui om, cât și a unei societăți, care, pe când se credea că a fost furată, umilită, înjosită, aflăm că societatea, lumea totuși nu a fost îndobitocită. Metafora din discursul *Zborului frânt* are un anume reper, altfel zis, rădăcinile adânci îi sunt *zborul* și nu deznădejdea acțiunii *frante*. Deoarece romancierul nu a „scris cărți pentru distracție, pentru plăcere”, ci a „scris din durere”. „Eu scriu când durerea mea este atât de mare, încât eu nu mai pot să rezist”, afirmă scriitorul. Or, ați imagina înseamnă ați aminti ceva din inconștientul tău sau al altor generații, sau chiar a memoriei colective milenare, aducând în prim planul prezentului sau viitorului imediat înfățișări pline de semnificații ale realului de odinioară. Prin acest personaj, să-i zicem, un personaj *nostim*, pe nume sonor Isai, nume doar cu o singură consoană, restul toate-s vocale, prozatorul basarabean a adus dovada că-i percepe pe fiecare dintre semenii săi prin modul lor de a fi oameni senini, dar undeva și zbânțuiți, creativi, ca și oamenii lui Lucian Blaga, dar și războinici, ca și oamenii lui Proust,

Faulkner, „Proza lui Vladimir Beșleagă, cu formula modern evident proustiană și faulkneriană, valorifică fluxul memoriei, elementul eseistic, interogația polemică”, afirmă acad. Mihai Cimpoi în Biobibliografia lui Vladimir Beșleagă.

În unul dintre interviurile sale, Vladimir Beșleagă zice : „Viața pe care o trăiește omul fie la 30, la 50, la 90 de ani, este una, iar memoria vieții este cu totul altceva. Cu cât viața omului, a persoanei, a creatorului este mai bogată, mai variată, mai profundă, mai sinceră, mai, mai, mai... cu atât opera lui este mai interesantă. Substanța cărților, sufletul, inima, esența cărților, este în tine, în autor.” Limbajul monologurilor lui Isai din *Zbor frânt*, limbaj metaforic specific scrisului lui Beșleagă, dacă e să-l acceptăm prin concepția lui Eugen Coșeriu, „e un limbaj poetic *absolut*, având avantajul de a crea „lumi posibile”. Aducându-l pe omul simplu în centrul artei, prin *Zbor frânt* Beșleagă împărtășește ideea de libertate a omului, indiferent de starea lui socială sau materială. Monologurile și Isai, sau mai bine zis dialogul cu sine (doar cu sine! în cine să ai mai multă încredere?), acest monolog nesfârșit (putem vorbi de romanul unui monolog nesfârșit, putea fi și fără virgule, și fără puncte, o singură frază pe întinsul a 200 pagini...), fac parte din matricea unei proze moderniste, post-moderniste. Metafora dialogului intern intensifică, sugerează, marchează, valorifică mesajul tragic al lucrării, oferind acelor fapte din trecut „capacitatea” de a prevedea fapte viitoare.

Daniel VEREJANU
Institutul de Filologie Română
„B.P. Hașdeu”

Viața e Dragoste

Coperta II

Doi oameni de creație care se iubesc

Distinsa doamnă Tatiana Badan, din Moldova și domnul Massimo Leurini, din Italia, sunt doi oameni foarte talentați, dar mai sunt soț și soție. Destinul a dorit ca această frumoasă pereche, acești oameni de pe diferite meridiane, să se întâlnească, să se îndrăgostească, să se căsătorească, și să se bucure de o frumoasă și unică iubire.

Moldoveanca Tatiana Badan, medic de profesie, a locuit și activat în Chișinău, unde și-a creat o familie, dorind să-și crească copiii dragi și să se bucure de nepoței. Dar timpurile îndurerate ale perioadei de tranziție, și mai ales corupția din țară i-a ruinat familia, i-a împrăștiat prin lumea mare. Și Tatiana Badan, ca multe alte femei din Moldova, a plecat să caute un loc sub soare ca să-și poată susține copii. A sosit în Italia, Fidenza, Parma, în anul 2009, unde activează până în prezent. Frumusețea Italiei i-a descoperit încă un talent, vocea. A început să activeze în „Corale San Donnino”, renumit cor din Fidenza, unde și-a întâlnit marea iubire. Auzind frumoasa voce a tinerei femei din Moldova, directorul Ciro Vallongina „Firenzuola”, a invitat-o să facă parte și din acest renumit cor. Astfel i s-a deschis calea către „Coro Renata Tebaldi”, prestigios cor profesionist din Parma. Astfel, harnica și talentata Tatiana Badan de la Chișinău activează în trei coruri din Italia.

Din 2018 Tatiana Badan și Massimo Leurini sunt membri activi ai Uniunii Internaționale a Oamenilor de Creație. Venind la Chișinău, la Crăciunul Oamenilor de Creație, și fiind rugați să cânte, Tatiana Badan și Massimo Leurini au cântat împreună, cu vocile domniilor lor lăsându-i frumos surprinși pe toți cei prezenți la eveniment.

Până la pandemie, viața Tatiane Badan era familia, repetiții, concerte, lecții de canto. Azi, Tatiana Badan, ne reprezintă neamul pe meleagurile Italiei, țara care i-a devenit dragă, deși dorul de casă, de baștină, nu o lasă. E Mamă a doi copii minunați: Viorica și Ion, Sorinel fiind nepoțelul care i-a cucerit sufletul Tatiana Badan își dorește să fie pace pe pământ și toți cei dragi să fie sănătoși, ea îmbrățișându-i cu marea sa dragoste.

Reporter MP

Adresa redacției:
Chișinău 2012, str. Pușkin 24,
tel: 022 22 66 75, 068582011
E-mail: wotcmoldova@yahoo.com
Daniel Verejanu,
autorul proiectului, redactor șef

**În ospetie la Revista
„Micul Prinț”**

Tatiana Badan și Massimo Leurini, artiști vocaliști